

Nieuwsbrief Zalk helpt Oekraïne

De opvang van mensen uit Oekraïne in Zalk duurt inmiddels ruim twee jaar. Met hulp van buddies, klusgroep en andere vrijwilligers organiseren en coördineren we deze opvang met het doel mensen een rustige en veilige plek te bieden. In deze nieuwsbrief *Zalk helpt Oekraïne* geven we een korte update van het aantal Oekraïners dat in ons dorp verblijft en publiceren we een interview met de familie Hrabovskiy, die deels in de zomer van 2023, deels in februari 2024 is gearriveerd. Daarnaast kondigen we een informatieavond aan waarop Alfred Aarten en Gerjan Wieling ons deelgenoot zullen maken van hun ervaringen tijdens hun hulptransporten naar Oekraïne.

We verspreiden deze geprinte nieuwsbrief huis-aan-huis, omdat we sinds maart 2022 actief zijn als werkgroep en we het belangrijk vinden dat iedereen zich kan informeren over de opvang die we bieden als dorp. Tussendoor op de hoogte blijven? We publiceren met enige regelmaat nieuws op de webpagina <https://hetdorpzalk.nl/zalk-helpt-oekraïne>.

23 mensen uit Oekraïne in Zalk

24 februari was het twee jaar geleden dat Rusland Oekraïne binnenviel. Inmiddels verblijven ruim twee jaar mensen uit Oekraïne in Zalk. Sommigen zijn hier echt al ruim twee jaar, anderen nog geen twee maanden. Waar kinderen een echt thuis hebben gevonden in ons warme dorp en vaak al goed Nederlands spreken, zijn de volwassenen dagelijks bezig met de onrustbarende ontwikkelingen in Oekraïne: aanvallen die doorgaan en zelfs verhevigen, tekorten op alle gebieden en verlaging van de leeftijd voor mobilisatie. Ondertussen blijven veel mensen klaar staan om het leven hier leefbaar te helpen maken: van buddies tot klusteam, van mfd en taallessdocenten tot vele dorpsbewoners.

Op dit moment is het aantal Oekraïense inwoners in ons dorp 23: 12 volwassenen en 11 kinderen van 2 tot en met 18 jaar.

Nieuwe gasten

In de nieuwsbrief van 19 december 2023 vertelden we dat in de grote woonunit bij de boerderij sinds de zomer twee gezinnen verbleven. Een van deze gezinnen van vier personen is op 18 januari 2024 naar IJsselmuiden verhuisd, zodat ze daar met een net aangekomen familielid samen konden wonen. 1 februari jl. is de vrijgekomen ruimte betrokken door de ouders Yvgenia (zie interview in deze nieuwsbrief).

Bijzonder afscheid

De op 2 augustus 2023 gearriveerde oudere vader van een van de bewoners van de units bij het mfd is op 26 januari jl. overleden. Dinsdag 30 januari was de uitvaart. Veel Zalkers waren met de familie aanwezig bij de indrukwekkende uitvaartdienst.

Informatieavond hulptransporten

Maandag 27 mei a.s. vertellen Alfred Aarten en Gerjan Wieling over hun transporten naar Oekraïne, tot vlakbij het front. Ze illustreren dit met eigen beeldmateriaal. Alfred vertrekt 9 mei weer voor een rit en Gerjan begin juni.

20:15 uur: Inloop

20:30 uur: start programma

(multifunctioneel dorps huis in Zalk)

S.v.p. meld even of je komt via de aanmeldlink in ons nieuwsbericht van 20 april 2024 op www.hetdorpzalk.nl.

‘Ons leven past in één auto’

Beelden van een idyllische omgeving op video: een kronkelende rivier uitmondend in een stuwmeer, beboste lage bergen tegen een blauwe lucht, hier en daar wat bebouwing. En dan... Siversk. Een lommerrijke stad in het oosten van Oekraïne. Tenminste, dat was het. In het volgende filmpje dat getoond wordt is de plaats onherkenbaar. Er zijn gigantische explosies te zien, uitmondend in vieze paddenstoelwolken boven de bebouwing. Waar ooit zo’n 10.000 mensen woonden in Siversk, zijn dat er nu ongeveer 500; voornamelijk ouderen die gewoonweg niet weg kunnen of niemand hebben waar ze naartoe kunnen gaan. 10% van de bebouwing staat nog overeind. Verder is alles kapot: huizen, scholen, de sportclub, winkels, het ziekenhuis...

De familie Hrabovskiy uit Siversk verblijft sinds 15 juni 2023 in Zalk: vader Vitalii (38 jaar), moeder Yvgenia Reznikova (38 jaar), dochters Arina (7 jaar) en Zlata (2 jaar). Opa Aleksander (63 jaar) en oma Irina (62 jaar) Reznikovyi kwamen het gezin achterna op 1 februari 2024. Samen wonen ze in de grote woonunit bij de boerderij aan de Zalkerdijk. “Wat zijn we blij dat we hier kunnen wonen”, zegt Yvgenia. “Veiligheid en ruimte voor de kinderen; hun blijdschap maakt dat wij leven. Daar hebben we het voor gedaan, de kinderen. We waarderen de hulp van onze buddies hier en

V.I.n.r. Vitalii, Irina, Aleksander en Yvgenia,.

in het dorp enorm! Vanaf dag één waren we goede vrienden.” Vitalii werkt nu ruim zes maanden met plezier in Staphorst, bij Brink Trekhaken. “Ik sorteer metaal na de laserbewerking en stapel het met de vorkheftruck in stellingen”.

Oranjeschool

Yvgenia: “Arina gaat naar de Oranjeschool in Zalk. Ze zit in groep 2 bij juf Rosalie. Ze is zo gelukkig hier! Thuis laten we haar lessen in het Oekraïens volgen, zodat ze de taal niet vergeet. Maar zij spreekt liever Nederlands. Ze wil niet terug. Ze voelt zich thuis hier.”

V.I.n.r. Zlata en Arina.

Je weet nooit waar...

Het gezin kan met de aanbreekende lente genieten van de ruimte buiten en er is gelegenheid om te klussen aan de oude auto, dé hobby van Vitalii. Tegelijk zijn de zorg en het verdriet om wat in Oekraïne gebeurt nooit ver weg. Hoe kan het ook anders met de voortdurende berichtgeving uit het thuisland. “De bombardementen en drone-aanvallen blijven maar doorgaan”, vertelt Vitalii. “In heel Oekraïne, dat is het beroerde, je weet nooit waar het noodlot zal toeslaan.”

Het gezin heeft teveel meegemaakt van de oorlog aan bombardementen, drone-aanvallen en een moeizaam leven zonder gas,

water en licht. De emotie is dan ook te lezen van de gezichten. Yvgenia woonde in 2014 nog in de Donetsk-regio. Toen daar gevechten uitbraken is ze naar haar moeder verhuisd in Siversk, ook in het oosten van Oekraïne. Ze werkte bij een pompstation toen ze Vitalii leerde kennen. Met het begin van de oorlog verhuisden ze naar Chmelnitski in het westen, dat was veiliger voor de kinderen.

Vanaf 2008 werkte Vitalii bij een bijzondere politie-eenheid. Toen op 24 februari 2022 de grootschalige oorlog van Rusland begon, meldde hij zich samen met zijn eenheid bij de nationale garde van Oekraïne en gingen ze vervolgens naar het oosten, naar het front. De ervaringen daar zijn moeilijk om over te praten. “Het was meteen volledig oorlog, alle middelen werden ingezet, het was voluit”, verzucht Vitalii. “Nergens in Oekraïne is een veilige plek. Overal zijn er vliegende dingen. Onlangs was er nog een bombardement bij Chmelnitski. 33 mensen kwamen om.

Tegen de burgers

Vitalii: “Wat ik gezien heb in de oorlog is niet te beschrijven. Het is te verschrikkelijk. Weet je, eerst ga je met de hele groep, je doet het samen. Maar dan verlies je de mensen om je heen, je vrienden. Je ziet zoveel ellende. Als je gezin dan na 15 maanden vechten in gevaar komt dan wil je maar één ding en dat is hun in veiligheid brengen. Op drie kilometer van hun huis was een gigantische ontploffing.”

Yvgenia: “De ramen van ons appartement waren losgeblazen, de bloempotten die buiten stonden waren stuk.” Vitalii vervolgt: “Weet je, het is geen oorlog tussen landen, tussen legers... Het is een oorlog van Rusland tegen de burgers van Oekraïne. Dat vind ik zo erg. De vijand schiet lukraak op mensen. Een vriend van me uit Bachmut bood aan ons te helpen vluchten naar Europa. Ik houd van geschiedenis en had over Nederland gelezen. Daar wilden we naartoe. Gelukkig maar. Mensen hier zijn vriendelijk, ze glimlachen veel.”

Pensioen

Vitalii: “De tijd zal het leren. Ons leven past in

één auto. Wat onze ouders hebben past zelfs in drie tassen.” Moeder en oma Irina: “Ons hele leven hebben we aan een huis gebouwd. Dat doe je voor je pensioen, om te kunnen leven. Je probeert wat te sparen, voor jezelf maar ook om je kinderen wat te kunnen nalaten. Daar wonen nu soldaten. Het huis ernaast is verwoest. Het is moeilijk dit de rest van je leven achter je te laten.” De familie laat foto’s zien van modderige paden door bos en land heen. Vitalii: “Dit waren wegen. Nu is alles kapot. Zelfs legervoertuigen komen erin vast te zitten.”

Vitalii vervolgt: “We hebben familie in Oekraïne, in Rusland, in Polen.... Dat was tijdens de Sovjet Unie al zo. De moeder van Aleksander (Sasja), woont in Odessa. Ook daar is het onveilig. Ik heb een oom in Moskou, de broer van mijn vader. Hij steunt Poetin. Mijn vader wil geen contact meer met hem. De oorlog maakt families kapot.”

Vitalii windt zich op: “De mens heeft zoveel bedacht om leven te kunnen verbeteren en verlengen. Medicijnen en behandelingen tegen nare ziekten. Maar we besteden nu miljoenen dollars aan raketten. Dat is niet slecht, maar tegelijk is er nooit genoeg geld voor klinieken. Wel 50 miljoen voor een vliegtuig dat je inzet om mensen te vermoorden.”

Op de foto: Yvgenia, Vitalii, Zlata en Arina.

Vitalii besluit: “Ik zou wensen dat de oorlog in Oekraïne eindigt en dat iedereen kan terugkeren, naar een veilig land. Ik zou willen dat er geen grenzen waren, dat er voor iedereen genoeg was en dat er geen racisme was. Dat je altijd overal heen zou kunnen, dat je naar je vrienden zou kunnen. Het lijkt alsof we als mensen niet zonder oorlog kunnen. Maar dat moet wel.”

Workshop Oekraïens bakken: belangstelling?

Zaterdag 22 juni 2024 willen mensen uit Oekraïne die in Zalk verblijven een workshop bakken organiseren. Ze nemen je aan de hand van verhalen, beelden en recepten mee naar hun mooie land, waarna je samen aan de slag gaat met een aantal van de recepten. Aan het eind van de middag proeven we samen van de baksels en de rest neem je mee naar huis.

De middag is bedoeld om de cultuur te delen, samen plezier te hebben, elkaar beter te leren kennen en geld in te zamelen voor hulpbehoevende ouderen in Oekraïne.

Tijdstip: 13:30-17:30 uur
Locatie(s) in Zalk (volgt)

S.v.p. meld even of je belangstelling hebt via de aanmeldlink in ons nieuwsbericht van 20 april 2024 op www.hetdorpzalk.nl.

Onderwijs

De 11 kinderen in ons dorp volgen onderwijs, behalve de jongste twee die nog te klein zijn. Twee kinderen gaan naar de Oranjeschool in Zalk. Enkele kinderen bezoeken de Rehobothschool in Kampen, waarvan twee kinderen na de zomer naar het voortgezet onderwijs in Zwolle gaan. Een van de jongeren zit al een tijd op de middelbare school in Kampen, een andere oriënteert zich op het hbo. Vaak volgen kinderen ook nog thuisonderwijs in het Oekraïens, zodat ze hun eigen taal blijven ontwikkelen.